
Det Kongelige engelske Agerdyrknings­ selskabs Aarsmøde i Northamp- ton i Juli 1847.

(Af polytechnisk Candidat B. E. Jørgensen).

Storbritannien findes, foruden en Mængde mindre Foreninger, tre store Selskaber for Agerdyrkningen, der virke temmelig uafhængige af hverandre, nemlig et for England, et for Skotland og et for Irland; af disse er det skotske „Highland and Agricultural Society,” der bestaaer siden 1784, det ældste og meest bekendte.

Det engelske Agerdyrknings­
selskab, der først er oprettet 1838, talte ved dette Aars (1847) Begyndelse 6429 Medlemmer, hvoraf de ordentlige Medlemmer betale idetmindste eet Pund Sterling*) om Aaret, men Mange meget mere, saaledes at Selskabets Indtægter ere omtrent 10,000 Pund om Aaret. Selskabet udstrækker sin Virksomhed til Alt, hvad der kan fremme det engelske Agerbrug; endeel af dets Indtægter anvendes til Præ-

*) 1 Pund Sterling er omtrent 9 Rbb.

mier; for 1847 var dertil bestemt en Sum af 1710 Pund Sterling; deraf 360 Pund for de bedste indsendte Skrifter over visse opgivne Emner, deels Beskrivelser over Agerdyrkningen i et vist Distrikt, deels Afhandlinger over agronomiske Gjenstande af almindelig Interesse. For de bedste Huusdyr var udsat 1060 Pund, og for de bedste Agerdyrkningsredskaber 390 Pund. De to sidste Summer uddeles ved Selskabets aarlige Sommermøde, som holdes ved en eller anden forud bestemt By i England, hvormed altid en Udstilling af Dvæg og Redskaber er forbunden.

Desuden udgiver Selskabet en Journal, hvoraf der udkommer et tykt Bind aarlig; foruden Efterretninger om Selskabets Virksomhed, indeholder den de Afhandlinger, der ere belønnede med Selskabets Præmier, og andre værdifulde originale Afhandlinger.

Endelig understøtter Selskabet ogsaa andre Foretagender, der kunne fremme Agerdyrkningen; saaledes lader det for Tiden ved to dygtige Chemikere anstille nøiagtige Analyser af Planteafler, et omfattende Arbejde, hvis første Resultater allerede ere bragte til offentlig Kundskab.

Selskabet holdt i dette Aar sit niende Aarsmøde i Northampton den 20, 21 og 22 Juli. Med dette Møde, hvortil forresten ogsaa enhver Landmand udenfor Selskabet havde Afgang, var forbunden en Udstilling af Huusdyr og Agerdyrkningsredskaber, og Forhandlinger bragtes i Gang over visse opgivne Spørgsmaal; Mødet endte med et Festmaaltid i en egen dertil opført Pavillon.

Forsamlingen havde en ganske anden Character, end de, jeg har bivaanet i Tydskland; medens ved disse Forhandlingerne ere det Væsentlige, og Udstillingerne kun ubetydelige, finder i England det Omvendte Sted. Udstillingerne er det, som trække Folk til, medens Forhandlingerne først ved de sidste to Møder ere bragte igang, og endnu ere temmelig ubetydelige.

Da Resultatet af Forhandlingerne snart er fortalt, vil jeg begynde med disse; til Discussion vare Aftentimerne fra Kl. 5 til 7 indrømmede den 20de og 21de Juli. Gjenstanden for den første Aftens Discussion var den meest passende kunstige Gjødning for Turnips; det var her ret klart, hvilken Indflydelse Liebig's Theorier have faaet i England; thi Discussionerne dreiede sig ene og alene om Maaden, hvorpaa de uorganiske Stoffer, som Turnipsen indeholder, paa den mindst bekostelige Maade kunne bringes tilveie; der anbefalede navnlig: Beenpulver digereret med Svovlsyre, Gips, Træasse, Natronsalpeter ic. For at lede Forhandlingerne havde Committeeen sørget for, at kemiske Analyser over Turnipsen vare foretagne, og Resultaterne af disse, saavel som Boussingault's Analyser over Staldgjødning vare dannede til Tabeller, der skrevne med store Tal vare ophængte paa Væggene, saaledes at alle Tilstedeværende havde dem for Nie. Discussionerne vare ikke uinteressante, navnlig i kemisk Henseende, men de kunne ikke gjøre Krav paa nogensombest praktisk Interesse for vore Forhold.

Den anden Aften var Tyndsaaening af Hvede Gjenstanden for Forhandlingerne, en Sag, der i den sidste Tid har vaakt megen Opmærksomhed i England; sædvanlig saaes nemlig 3 Bushels paa en Acre*), eller 8½ Skjæppe paa en Tønde Land; dette ansees imidlertid af mange engelske Landmænd som util-
dig Ødselhed, og der anførtes flere Exempler, navnlig fra Norfolk, paa, at der kun var saaget 1½ Bushel, ja 1 Bushel og derunder pr. Acre med det bedste Udfald; i Norfolk radsaaes imidlertid Kornet, hvad der ikke er saa ganske almindelig andetsteds i England. Discussionerne vare temmelig levende, i det man ikke fra alle Sider vilde anerkjende Tyndsaaeningens Fortrinlighed: Enderesultatet blev, at Tyndsaaening vel er anbefalelig paa Jorder, der ere i den høieste Cultur og komme Haveland nær, og hvor baade ved Bearbejdningen og Saaeningen anvendes de fuldkomneste Redskaber, og saaledes neppe et Korn gaaer tabt; men at det paa Jorder i sædvanlig Tilstand ingenlunde kan anbefales at saae saa tyndt, som ovenfor er angivet, og at man paa disse ialmindelighed vil finde bedre Regning ved ikke at saae mindre end omtrent 2½ Bushel paa en Acre. Dermed endtes Forhandlingerne, der lededes af Selskabets Præsident Lord Egmont; en Regel ved Discussionerne som fortjente Efterligning paa Continentet var, at Ingen turde tale mere end en vis Tid, saavidt jeg veed 10 Minutter;

*) 1 Bushel er lidt over 2 Skjæpper, 1 Acre lidt mindre end 6 Skjæpper Land.

saasnart denne Tid var forløben afbrød Præsidenten Taleren, der dog ved at henvende sig til Forsamlingen af denne kunde erholde Tilladelse til at fortsætte. —

Udstillingen af Huusdyr og Agerdyrkningsredskaber var uden Tvivl en af de største, der endnu har fundet Sted i England, hvilket nærmest hidrørte fra at Jernbanedirectionerne vare komne Agerdyrknings-selskabet til Hjælp ved at give fri Transport til og fra Northampton for alle de der udstillede Dyr og Redskaber; enhver Landmand eller Fabrikant afgav derfor blot hvad han ønskede udstillet til den nærmeste Jernbanestation (og ved den Mængde Jernbaner, der findes i England, vil Ingen have langt til en saadan); Udstillingscommitteen modtog derpaa Sagerne paa Stationen i Northampton uden nogensomhelst Udgift; ved denne fortræffelige Foranstaltning vare naturligviis Mange istand til at levere Sager til Udstillingen, som ellers Transportomkostningerne havde afholdt derfra.

Udstillingen fandt Sted paa Beddeløbsbanen udenfor Northampton, og indtog et Areal af 14 Tønder Land. Baade Dyr og Redskaber vare opstillede under Telte, hvorved Udstillingen erholdt Udseende af en lille By med Gader og Torve; det Hele var omgivet af et Plankeværk; der vare 37 Teltrækker, hver c. 220 Fod lang; de 12 optoges af Dyrene og de 25 af Redskaberne; desuden vare der Restaurationstelte, Contoirer, Gaarde for at opbevare Dvægfoder, og hvori de udstillede Tærskemastiner og Hakkelsemastiner arbeidede o. l. Udgifterne ved hele Arrangementet bestredes for en stor Deel ved Salget af Afgangsbilletter, der kostede $2\frac{1}{2}$ Shilling

eller omtrent 7 Rbmf. Stykket; først den sidste Udstillingsdag om Eftermiddagen nedsattes Prisen til 1 Shilling for Personen, for ogsaa at staae de mere ubemidlede Klasser Afgang dertil. Ved Siden af den store Udstilling var en mindre af Blomster og Frugter, foranstaltet af Haveselskabet (the united Gardeners Horticultural Society), som var overmaade smukt arrangeret, og hvortil Agangen betaltes særskilt. Endelig var der udenfor disse Udstillinger en Samling af Forlystelsestelte, som jeg ikke veed at sammenligne med noget Bedre end Dyrehavsbakken ved St. Hansdagstider; her var Skuespil, Musikanter, Tassenspillere, Fremvisere af udenlandske Dyr etc. etc., og var især det Sted, hvor den lavere Folkklasse tumlede sig; for den Fremmede tilbød sig her god Leilighed til at studere Folkcharacteren, og beundre Engelsemændenes Opfindsomhed, selv som Markstrigere. —

Tallet paa de udstillede Dyr var 500, nemlig:

48 Heste.

140 Dvæghøveder.

266 Faar.

46 Sviin.

En Hovedbetingelse for Præmieæftningen var, at Dyrene vare af rene Racer; Dyr, fremkomne ved Krydsning, havde ingen Afgang til Præmier, Sviin undtagne.

Hestene kunde kun erholde Afgang til Udstillingen forsaavidt som de egnede sig til Agerdyrningen; Blodsheste saae man slet ikke, men kun tunge, meget stærkbenede, kraftig byggede Heste, saaledes som man

træffer dem paa de større Forpagtergaardene i England og Skotland, og hvorfor den skotske Clydesdaler Race kan ansees som Typus. Disse Heste vilde vi vistnok finde for tunge til Avlsheste hos os, da man aldrig seer dem trave, men hvad enten de have et svært Læs eller en tom Karre bag sig gaae de omtrent i samme jævne Stridt; Alt hos dem udtrykker Kraft, og naar man seer dem vil man forstaae, hvorledes 12 Tønder Hvede ansees i Skotland som et jævnt Læs for een Hest.

Præmierne, der vare udsatte for Heste, beløb sig til 125 Pund Sterling, hvoraf dog kun 110 Pund vandtes.

Køerne dannede Massen af Udstillingen; der vare 140 Stykker af forskjellig Slægt og Alder, deraf vare:

72 Stykker af den korthornede Race.

28 — — Hereford —

24 — — Devon —

7 af forskjellige Racer, meest af den gamle Langhornede.

9 Stykker, deels Bastarder, som ikke kunde æsse Præmie, deels andre, hvoriblandt 2 ostindiske Køer.

Alt Dvæget var næsten fuldkommen fedt, og præstere vel i den Henseende Alt, hvad en Slagter kan ønske; det Die, der ikke er vant til at see disse Kjødmasser, forekom vel navnlig de korthornede med deres forholdsviis tynde Been, smaa Hoveder, korte Hals og brede flade Rygge, næsten som Banfsabninger; men

Enhver, der forstaaer sig paa at bedømme Slagteqvæg, vilde beundre det Snille, der har forstaaet at danne en Dvægrace, der ikke alene paa samme levende Bægt har større Slagtervægt end hvilkensomhelst anden Race, men ogsaa har vidst at anbringe Kjødet paa de Steder af Dyret, hvor det har meest Værdi, navnlig paa Bagfjerdingerne, og det uden at Dvægets Kraft og Sundhed har lidt noget derved. Ogsaa forbauses den Fremmede over Reenheden af Racerne; saaledes er f. Ex. Herefordqvæget saa eens i Form og Farve, at de enkelte Stykker neppe ere at adskille; de Korthornede have ikke saa rene Farver, dog er den saakaldte „Roan“, et rødskimlet Lød, meest fremherskende. Former, der hentydede paa fortrinligt Malleqvæg, stødte man ikke paa; alle de enkelte Dvægracer ere fortrinnsviis beregnede paa Fedning, og selv hvor Meieriet har hjemme, f. Ex. i Gloucestershire, tages kun 2—3 Kalve af en Ko, hvorefter den fedes og slagtes.

Hvilken overveiende Betydning man i England tillægger Hornqvæget, sees bedst af Størrelsen af de for dem bestemte Præmier; disse udgjorde nemlig ialt 550 Pund Sterling, deraf 155 Pund for hver af de vigtigste Racer: de Korthornede, Hereford og Devon (hvoraf 50 Pund for den bedste Tyr), og 85 Pund for Dvæg af andre Racer. De udsatte Præmier vandedes til et Beløb af 495 Pund. Blandt Navnene paa Eierne af Præmiebyrene finder man Hertuger, Marquiser og Lorder, som beviser hvilken Deel ogsaa den fornemme Verden i England tager i Hornqvægets Forædling.

Tallet af de udstillede Faar var 266, deraf:

110	Stykker	af Leicester (Dishley) Racen.	
98	—	- Southdown	—
33	—	- Langulbede	—
25	—	af forskellige Racer	mest Lam.

Faarene vare alle Kjødsaar; der fandtes ikke et fiinuldet Faar paa hele Dyrskuet. Ogsaa om dem gjælder det samme som er sagt om Køerne, at de vare saa velfordrede, at de næsten saae ud som Banskabninger; flere Leicester-Bæddere vare 20 Tommer brede over Ryggen, der næsten var fuldkommen horizontal; et saadant Dyr kan, naar det er faldet om paa Ryggen, ikke reise sig selv, og det er ikke noget sjældent Tilfælde, at et paa Græsgangen omfaldet Dyr creperer, naar der ikke kommer Hjælp itide.

Til Præmier for Faar var udsat 390 Pund Sterling, nemlig 130 Pund for hver af de 3 Racer, Leicester, Southdown og den langulbede Race, og deraf respective 40 og 30 Pund for den bedste og næstbedste Bæder af hver Race. Alle Præmier bleve vundne.

Af Svin vare 2 Arter, en større og en mindre Slags; de vare alle saa fede, at baade Dine og Been næsten forsvandt under Fidtmasserne; om dem gjaldt i Sandhed, hvad der er sagt om Dyrene ved Udstillingerne af Smithfield Cattle Club, at de ere:

„too dear to boy, too fat to eat”,

thi man maa beklage dem, som skulde spise disse over al Maade fede Dyr. Der var udstillet 46 Stykker, deraf 20 af den store Art og 26 af den mindre.

Præmierne udgjorde tilsammen 70 Pund Sterling, som alle bleve vundne.

Samlingen af Agerdyrkningsredskaber udgjorde i Alt 1229 Nummere af Sager, der kunne finde Anvendelse i Agerdyrkningen, ligesom den transportable Dampmaskine og kunstige Saaemaskine, indtil den bestod af Spade og Hakke; tillige fandtes Prover af Frøsorter, samt nogle Modeller og Tegninger. Opstillingen var fortræffelig egnet til at lette Oversigten, hvortil ogsaa det særdeles velordnede Catalog bidrog meget. Hver af Udstillerne havde en Plads, som var mærket med et stort Tal; af saadanne Pladser (stands) vare 143, hvoraf imidlertid de 9 ikke mødte, saa at de virkelig optagne Pladser vare 134; i hver af disse vare igjen Artiklerne nummererede med mindre Tal. Antallet af Artiklerne paa hver Plads var meget forskjelligt, de gik fra et enkelt Nummer til 153, som var det høieste Tal paa een Plads. Sagerne vare, som ovenfor er bemærket, opstillede under Telte, og vare, saavidt Omstændighederne tillode det, i fuld Arbeide; dette var for endeel Tilfældet med Tærskemaskinerne, men navnlig med Hakkesemaskinerne og Maskinerne til at forfærdige Leerrør (Underdrains). For at give en Idee om Mængden af de opstillede Gjenstande, skal jeg her tillade mig at angive Tallet paa enkelte af de vigtigste, der vare:

127 Pløve.

79 Hakkesemaskiner.

70 Drillmaskiner (til Kladsaaening af Korn, Turnips &c.).

47 Harver.

45 Haandmøller.

42 Tærstemafliner.

26 Maskiner til at fabrikere Leerrør (til Underdrains) ic.

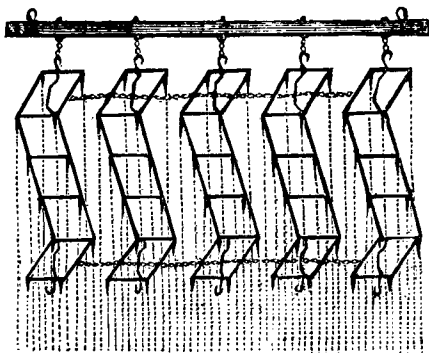
8 transportable Dampmaskiner.

Det er ikke her Stedet at give en omstændelig Beskrivelse af de udstillede Maskiner; dertil var desuden Maaften for stor og Tiden til at bese dem for kort; jeg vil kun her opholde mig ved nogle Gjenstande, der tiltrak sig min specielle Opmærksomhed, og som maaskee ville være mindre bekendte hos os.

Der var, som jeg ovenfor har anført, ikke mindre end 26 forskjellige Maskiner udstillede for at fabrikere Muursteen og Leerrør; heraf var det aldeles overveiende Antal alene bestemt til at forfærdige Leerrør, for at aflede Vand af Markerne (Underdrains). Af disse anvendes i England to forskjellige Arter; nemlig enten halvbrunde, omtrent af Form som en overflaaren Cylinder, kun ere Siderne noget fladere (tiles); de lægges sædvanlig paa en Leer- eller Skiferplade; eller fuldkomne Rør (pipes), som i det høieste kun ere lidt fladere forneden for at kunne ligge fastere. Den første Art (tiles) ere de, som hidtil almindelig bruges, navnlig i Skotland, saaledes, at vistnok over 99 Procent af de anvendte „Drains“ er af denne Art; den anden Art (pipes) er først i de senere Aar kommen i Brug; de finde mange Forsvarere, omendstjøndt de endnu ikke kunne siges at have vunden almindelig Anerkjendelse; de have navnlig det store For-

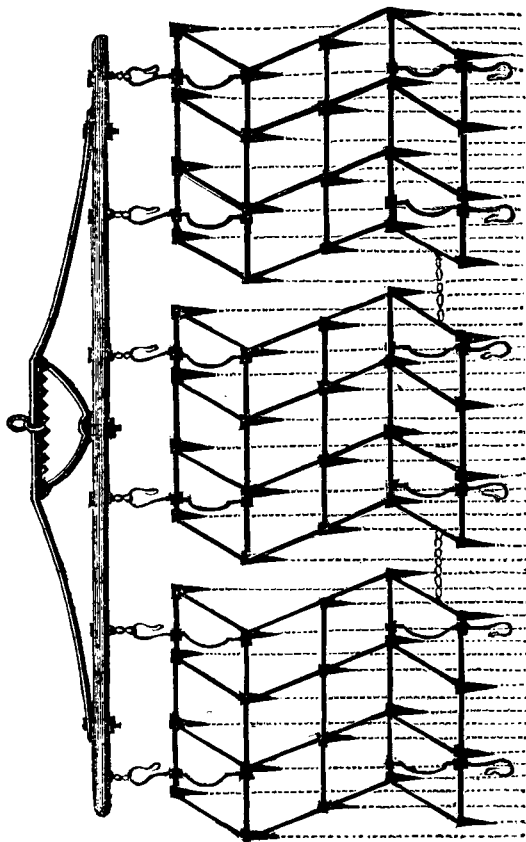
trin at være billigere end den ældre Sort, og skulle efter Manges Bidnesbyrd gjøre deres Tjeneste saa godt som disse. Alle de udstillede Maskiner vare indrettede til at forme begge Sorter, og havde, om de end vare forskjellige i Smaating, dog i Hovedsagen samme Construction. Det forud tilberedte Leer bragtes nemlig i en Cylinder, og ved Hjælp af et Stempel trykkes det ud igjennem en Jernplade, hvori den Figur var udstaaren, som Rørene skulde have, altsaa enten en heel eller halv Cylinder af forskjellige Dimensioner; de formede Rør førtes ud paa et horisontalt, bevægeligt Klæde; med en Jerntraad afføres Rørene i Stykker af en Fods Længde og bragtes paa Hylde for at tørres.

Maskinerne kunne drives med Haands Hæste eller Dampkraft; og indrettes sædvanlig saaledes, at de kunne flyttes gjennem hele Tørrehuset, for at man ikke skal tabe Tid ved at transportere de vaade Cylindre en lang Vej. Maskinernes Priis varierede efter Størrelsen fra 10 til 70 Pund Sterling; en meget vel indrettet Maskine, der dreven ved Haandkraft fordrede 2 Mand og 2 Dreng, og som angaves at kunne producere daglig 11000 Rør (pipes) af 1, eller 8000 af $1\frac{1}{2}$ Tommes Diameter kostede 25 Pund Sterling.

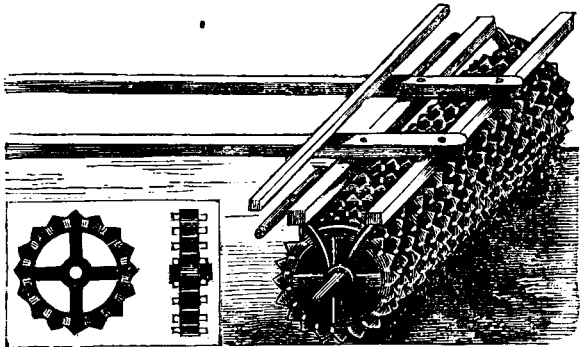
Saae: Harve af Jern.

Af Hårveer vare udstillede flere Slags, hvorpaa ikke
 alene Tænderne, men ogsaa Dørstykkerne vare af Jern.
 Den vedføiede Tegning af disse smukke Redskaber, vil
 man forstaae uden nærmere Beskrivelse; de have alle-
 rede begyndt at finde Indgang i det sydlige Skotland,
 og rostes der meget. Et Sæt af 3 større Hårveer (20
 tandede, 5 i Længden og 4 i Bredden) koster $5\frac{1}{2}$ Pund
 Sterling, og et Sæt af 5 smaae med 12 Tænder hver
 (6 i Længde og 2 i Brede) koster $4\frac{3}{8}$ Pund.

Brat-Hårve af Jern.

Et Agerdyrkningsinstrument, som i de sidste Aar er blevet meget almindeligt i det sydlige Skotland og nordlige England er en af Skiver sammensat Tromle, der er bekendt under Navn af Crosskills Clod-Crusher.

Redskabet bestaar, som den ovenstaaende Tegning viser, af en rund Axe, omtrent 6 Fod lang, hvorpaa er henved 20 runde Jernskiver, hver af omtrent 5 Dvartees Diameter; Skiverne ere paa Kanten forsynede med Tænder for lettere at knuse Jordklumperne, og paa Siderne med smaa fremspringende Jernstykker eller Tænder, for at hindre Redskabet fra at synke for dybt ned i løs eller fugtigt Jordmon. Skiverne gaae let omkring Axen og dreies uafhængig af hverandre; ved hver anden af Skiverne er Hullet imidten, hvorigjennem Axen gaaer, gjort $\frac{1}{2}$ Tom. større, saa at Skiven har en lille Bevægelse op og ned; herved bortskaffes de Klumper, som kunde have sat sig inellem Skiverne, og hæmme disses Bevægelse.

Dpfinderen Mr. Crosskill fra Beverley Jernværk i Yorkshire har første Gang gjort de engelske Landmænd bekendte med dette Redskab 1832, men i en langt ufuldkomnere Form; efterhaanden er det forbedret, og siden 1840 har det tiltrukket sig almindelig Opmærksomhed; det har vundet flere Pengepræmier og Sølvmedallier ved forskellige engelske Agerdyrkningssekskabs Udstillinger, og forrige Aar (1846) hædredes Dpfinderen med det Kongelige engelske Agerdyrkningssekskabs Guldmedaille, efterat Bedømmelses-Comiteen for Redskaberne ved forrige Aars Udstilling i Newcastle havde erklæret: at de ansaae Redskabet i sin nuværende Skikkelse for at være det bedste paa hele Udstillingen. Et Beviis paa, hvor almindelig det er udbredt, er at alene fra Dpfinderens Værksted ere i Aarene 1844 og 45 solgte henimod 1100 Stykker.

De forskellige Operationer, hvortil Landmanden anvender dette Redskab, ere:

1) For at knuse Jordklumperne paa stærk leeret Jord; man er nemlig istand til dermed fuldkommen at pulverisere Jordoverfladen; selv efter lang Tørke skal et Par Overage med denne Tromle være tilstrækkelig dertil.

2) For at tromle Korn, der er saet paa let Land, enten strax efterat det er saet, eller naar det ved Frostens er bragt op; ogsaa anbefales det for at overtromle Korn, der er kommen nogle Tommer op, og er angreben af Orme, da det skal tilintetgjøre disse.

3) I Skotland har jeg seet det anvendt til at overtromle Hveden, for Kloveren saaes deri.

4) Endelig anbefales det af Dyfnderen til Bearbejdning af Kartofler, efterat disse ere komne op; de Stiver, der vilde berøre de fremkomne Kartoffeltoppe, tages da af og smaa Jernstykker sættes imellem de tilbageblevne; paa denne Maade arbeides samtidig mellem 3 eller 4 Rader.

Til at trække den anvendes sædvanlig 3 Heste ved Siden af hverandre, men da disse ere meget stærkere end vore, maatte man vel hos os idetmindste regne paa at bruge 4.

Prisen paa en Clod-Crusher, der er 6 Fod⁴ Lang, er 19½ Pund Sterling.

Et Redskab, som man næsten finder paa enhver større Forpagtergaard i det nordlige England og sydlige Skotland, er den saakaldte Grubber eller Cultivator, en stærk 7knivet Scarificator, sædvanlig forsynet med 2 store Hjul bagtil og et mindre foran, samt en egen Stilleindretning for at bestemme, hvor dybt Knivene skulle gaae; den anvendes navnlig til at frydsarbejde Jorden (man vil erindre, at i de ovenansførte Egne ere Brakgrofterne forsvundne og Underdrains traadte i deres Sted) og roses især for dens Evne til at bringe Dvækrødder ud, en Plage, hvormed man i de Egne har særdeles meget at kæmpe, og imod hvilken man sætter alle de Midler i Bevægelse, som Mennekehænder og Maskiner frembyde.

Prisen for en saadan Scarificator er omtrent 10 Pund; men jeg troer ikke, at den fortjener at indføres uden der, hvor man har lært at undvære Brakgrofter.

Af det store Antal udstillede Drillmaskiner (70) vil man kunne slutte sig til den Bigtighed, Engellænderne tillægge Radsaaeningen. I enkelte Grevskaber f. Ex. Norfolk er Radsaaening almindelig ved alle Kornsorter, og det hører til Sjeldenhederne, at see et Stykke bredsaaet Land; i de nordlige Grevskaber og det sydlige Skotland er det kun Turnips og Bønner, som udelukkende radsaaes, hvorimod det ikke er saa almindelig ved Kornarter, skøndt man hyppig seer det, og det, som det synes, vinder mere Indgang Aar for Aar. Radsaaening, eller som Engellænderne kalde det Drillcultur, er nemlig det eneste Radicalmid-
del mod Agerkaal, der undertiden paa en voldsom Maade tager Overhaand selv i de bedst dyrkede Egne; da Udbyttet baade af Korn og Halm er ligesaa stort om ikke større af det radsaaede som af det bredsaaede Korn, synes Methodens ogsaa at fortjene Opmærksomhed, især hvor ikke reen Brak er almindelig.

Alle de Saaemaskiner, der vare bestemte for Korn og Rodfrugter, vare beregnede paa Radsaaening; kun Maskinerne for Kløver og Græsfrø vare indrettede til Bredsaaening. Den almindelige Construction for de første var den Cookske eller en dermed overensstemmende; ved første Diekast bliver man bange for den paa Grund af dens kunstige og complicerede Udseende, men dog er det vel den, der bedst tilfredsstiller alle Fordringer, og som ikke saa let kommer i Uorden som man i Begyndelsen er tilbøielig til at troe. De vare af forskjellig Størrelse, fra 8 til 14 Rader,

og temmelig kostbare, fra 20 til 50 Pund Sterling og derover; i sidste Tilfælde er der imidlertid ogsaa andre Indretninger forbundne dermed, navnlig til Udsaaening af Guano, Beenpulver etc. samtidig med Sæden. I Forbindelse med disse Saaemaskiner bruges en Slags Erstirpatorer, der paa engelsk kaldes „Horse-hoes“, som jeg ikke veed at oversætte bedre end ved Heste-Hyppjern, og som bestaae af et Antal Jodder eller Smaaskuffer, der sidde paa en længere Jernstang og som kunne skydes frem og tilbage; de indstilles da efter Saaemaskinen, saaledes at de gaar mellem Raderne.

Maskinerne til Turnipsaaening, saaledes som de bruges i de nordlige Grevskaber, hvor denne Cultur vel staaer høist, saae aldrig mere end to Rader ad Gangen; hvert Kor er forbunden med en lille Kasse, hvori Frøet opbevares; ved de nyere Constructioner er med Kassen forbunden en Tragt, hvorved Kassen altid holdes fuld af Frø, saaledes at Trykket bliver eensformigt; med denne Slags Maskiner saaes mere jævnt end med de gamle, de udføre fortræffeligt Arbejde og ere lette at regjere.

Drillculturen fordrer imidlertid mange Menneſte-hænder, navnlig Turnipsculturen, naar den drives efter den skotske Methode, da Hyppningen for en stor Deel maa udføres ved Haandhyppjern; Landmændene anvende til dette Arbejde meest Qvinder, og derafra hidrører det, at Forpagterne i det sydlige Skotland maae træffe flere Foranstaltninger for at sikke sig det fornødne Antal Hænder; om Sommeren fra Begyndelsen af Mai

indtil Høsten har man Anvendelse for alle de Dvin-
der, man kan sammenbringe, medens Mændene ofte
kunne have Banfelighed nok for at faae passende
Arbejde.

Endnu vil jeg tillade mig at henlede Landmæn-
denes Opmærksomhed paa en Gjenstand, der vist for-
tjener Efterlignelse hos os, det er et Underlag for
Stakke, saaledes som de anvendes i England for at
beskytte dem mod Utoi og Fugtighed fra nedden. Af
denne Art vare flere udstillede ved Northampton; de
vare af Jern med omtrent 3 Qvarter høie Fodder,
foroven forsynede med en Slags omvendt Skaal for at
hindre Rotter og Muus fra at komme op i Stakken;
paa disse Fodder vare Jernstænger anbragte, hvorpaa
Stakken hviler. Hvor fortræffelige disse Indretninger
end kunne være, have de dog den store Feil at være for
kostbare, og de engelske Landmænd vide derfor ialminde-
lighed at hjælpe sig langt billigere, idet man istedetfor
Jernfodder anvender Steen omtrent af samme Form
som Afviserstene, kun noget tyndere; derover lægges
en tynd Jernskaal med den hule Side nedad; i Ste-
nen er anbragt en Jernbolt som gaaer igjennem et
Hul i Bunden af Skaalen; paa denne Jernbolt be-
fæstes nogle Stykker Træ, og derover lægges Træ-
rafter, der danne Underlag for Stakken; en saadan
Indretning er meget billig, og jeg troer man vil finde
den hensigtsmæssig, hvor man vil gjøre Brug af den.

Bed Festsmaaltidet, som fandt Steb den 22 Juli,
vare omtrent 1100 Personer tilstede, deriblandt mange

af de politiske Notabiliteter og flere af de fremmede Ministre. Ved Bordet var al Politik paa det strenge udeluffet, og ingen andre Skaaler turde udbringes end de, der forud vare bestemte af Præsidenten og Comiteen. Omendstjøndt flere interessante Taler holdtes, veed jeg dog Intet, som specielt fortjener at fremhæves her, da de meest dreiede sig om Dagens Gjenstande, Englands Handel, Fabrik- og Agerdyrkningsforhold. —

Forsamlingen gik af uden den mindste Forstyrrelse af Roligheden, omendstjøndt Menneskemassen paa Grund af Londons forholdsvis Nærhed (kun 4 Dimers Reise paa Jernbane) var meget betydelig, og Alle bevægede sig med den største Frihed; jeg troer denne Rolighed maa nærmest tilskrives Comiteens gode Arrangement, og den Omhue, hvormed Alt var undgaaet, der kunde frembringe Forstyrrelse. —

Jeg kan ikke slutte disse korte Efterretninger om Mødet i Northampton uden at anbefale de af mine Landsmænd, som have Interesse for Agerdyrkningen og ere det engelske Sprog mægtige, at besøge disse Forsamlinger; jeg tør forsikre dem om, at de ikke ville forlade dem uden Udbytte; og tillade Omstændighederne at udstrække Reisen til det nordlige England og sydlige Skotland, ville de finde et Agerdyrknings-system, mere ligt vort, end paa de fleste andre Steder i Europa, og hvorfra sikkert enhver tænkende Landmand vil kunne hjembringe Meget, hvorfor han vil finde Anvendelse i sine egne Forhold.